

CANT PRIMER
EL DESEMBARCAMENT

El capità cridà: «Bon lloc per a un Sauró!»,
tot fent desembarcar els homes amb gran cura,
i enredava un ditet a cada cabellera
per sostenir-los fort per damunt la maror.

El desembarcament

«Bon lloc per a un Sauró! Dos cops ho he declarat:
amb això ja n'hi ha prou per animar la tropa.
Bon lloc per a un Sauró! Ja ho he dit tres vegades,
i el que dic tres vegades per força és veritat.»

La tropa hi era tota: són un Enllustrador,
un Barretaire expert en còfies i caputxes,
un Advocat, vingut per arreglar disputes,
i un Borsista, que dóna a tot el seu valor.

Un Mosso d'un Billar que, immensament manyós,
podria haver guanyat molt més del que té ara
si no fos que un Banquer d'honoraris enormes
mantenia al seu càrrec els diners de tots dos.

I hi havia un Castor, que solia marxar
per coberta, o que seia fent ganxet a la proa:
els havia salvat més d'un cop del naufragi,
però ningú sap com, excepte el Capità.

I un que era conegut pel trastum sense fi
que es va deixar oblidat el dia que embarcava:
el paraigua, el rellotge, els anells i les joies,
i la roba que havia adquirit per partir.

Quaranta-dues caixes, embalades com cal,
amb el nom ben escrit damunt de cada una;
però, com que al final no va pensar a esmentar-ho,
tot va quedar-se enrere, perdut sobre el sorral.

Perdre tota la roba era poc transcendent,
car duia set abrics i tres parells de botes
el dia que arribà; el pitjor de tot era
que s'havia oblidat del seu nom totalment.

Contestava a un «Ei, tu!», o a qualsevol gran crit,
per exemple: «Fregeix-me!», o «Frega'm la perruca!»,
a «Com-dallons-et-diguís», o a «Com-era-que-et-deies!»,
i sobretot quan deien «Tu-qui-t'hagi-parit!».

La tropa a bord

Per als que preferien un nom amb entitat tenia noms distints i diferents dels altres: els amics més propers li deien «Tros-d'espelma», i els enemics li deien «Formatge-socarrat».

«Té cos de malgirbat, i el cervell petitó»
(és el que el Capità sovint assenyalava),
«però un coratge immens! I això, en definitiva,
és el que es necessita per lluitar amb un Sauró.»

Feia broma amb les hienes, i els tornava l'esguard amb un sacseig del cap de molt poca prudència, i un cop va passejar-se amb un ós, mans juntetes, «només per animar-lo un poc», va dir més tard.

Va arribar de forner, i va acabar admetent (i el pobre Capità perdia la xaveta) que sols sabia fer un gran tortell de noces per al qual no tenien ni un sol ingredient.

El darrer requereix glossa particular, encara que semblava un babau increïble: duia un sol mot al cap: «Sauró», i, assabentant-se'n, el bo del Capità tot d'una el contractà.

Vingué de carnisser, i greument declarà, quan el vaixell ja feia set dies que singlava: «Només mato castors.» I el Capità semblava tan espantat que no podia ni parlar.

Però al final va dir-li, en un to tremolós,
que al vaixell hi portava un castor solitari,
i que era un castor dòcil que feia companyia,
i que veure'l mort fóra fonament dolorós.

Succeí que el Castor tot allò ho va sentir
i es defensà dient, amb els ulls plens de llàgrimes,
que ni tan sols el goig d'encalçar aquella bèstia
podria reparar tal disgust gegantí.

Va demanar, insistent, que el Carnisser malvat
anés en un vaixell ben separat dels altres;
el Capità, però, va dir que era una idea
que no feia amb els plans que ell havia traçat.

Navegar per la mar no ha estat mai gens senzill,
ni que sigui amb un únic vaixell i una campana:
li sabia molt greu, però li era impossible
afrontar amb dos vaixells aquell immens perill.

Al Castor li calia trobar, indubtablement,
un sobretot usat resistent a les dagues
(això digué el Forner) i fer una assegurança
de vida amb una agència de renom excel·lent.

Ho suggerí el Banquer, que va oferir el lloguer
(en condicions mòdiques) o, al contrari, la compra
de dues bones pòlisses, una contra els incendis
i una altra contra els danys que el granís pugui fer.

Així i tot, ja passat aquell dia marrit,
sempre que el Carnisser pels seus volts s'acostava,
el Castor es mantenia mirant a una altra banda
i semblava més tímid del que pugui ser dit.

El Carnisser i el Castor